

A National Connection

I. Holy Opportunities

1. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף כא עמוד ב

אמר רב אדא בר אבהו: מנין שאין היחיד אומר קדושה - שנאמר: ונקדשתי בתוך בני ישראל - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. מאי משמע? דתני רבנאי אחוה דרבי חייה בר אבא: אתיא תוך תוך. כתיב הכא: ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתוב התם: הבדלו מתוך העדה הזאת, [ואתיא עדה עדה, דכתיב התם עד מתי לעדה הרעה הזאת], מה להלן עשרה, אף כאן עשרה.

2. משנה ברורה - סימן נה ס"ק ב

שכל דבר שבקדושה כגון קדיש וקדושה וברכו וקה"ת ונשיאת כפים אין אומרים אותו בפחות מעשרה שנא' ונקדשתי בתוך בני ישראל וילפינן בגז"ש דתוך תוך ממרגלים...

3. רבינו בחיי - פרשת אמור פרק כב פסוק לב

ופירש ר' יעקב שאין נוסחא זו מדוקדקת שאין להביא ראיה מעשרה מרגלים לדבר שבקדושה, אבל עיקר הנוסחא היא כן: אתיא תוך תוך, כתיב הכא: "ונקדשתי בתוך", וכתוב התם: (בראשית מב:ה) "לשבור בתוך הבאים", מה להלן עשרה אף כאן עשרה, ועכשיו יביא ראיה מעשרה אחי יוסף שהיו צדיקים לדבר שבקדושה.

4. תלמוד ירושלמי - מסכת ברכות פרק ז הלכה ג

א"ר סימון נאמר כאן תוך ונאמר להלן תוך (בראשית מב:ה) ויבאו בני ישראל לשבור בר בתוך הבאים מה תוך האמור להלן עשרה אף כאן עשרה.

II. Davening Individually - Together!

5. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף כו עמוד א

"וחסרון לא יוכל להמנות" (קהלת א:טו) - זה שנמנו חבריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם

6. צל"ח (לבעל המחבר "נודע ביהודה") - שם

ונראה דיש לדקדק בסיפא דברייתא דקאמר שנמנו חבריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהם, ומלת עמהם הוא מיותר, והוה ליה למימר שנמנו חבריו לדבר מצוה והוא לא נמנה, ומדקאמר "עמהם" משמע שגם הוא עשה מצוה זו לבדו אבל לא נמנה עמהם, שאינו דומה למרובים שעושים מצוה ליחיד שעושה מצוה, ואמנם הא ודאי דעושה מצוה ביחיד שיש לו שכר המצוה אלא שלא כל כך כאלו המרובים, ולכן קורא לזה חסרון, שחסר לו קצת מן השכר ולא כולו.

7. משנה ברורה - סימן צ ס"ק כז

ועיקר תפלה בצבור הוא תפלת י"ח דהיינו שיתפללו עשרה אנשים שהם גדולים ביחד ולא כמו שחושבין ההמון שעיקר להתפלל בעשרה הוא רק לשמוע קדיש וקדושה וברכו ולכן אינם מקפידין רק שיהיו י' בבהכ"נ וזהו טעות ולכן חוב על האדם למהר לבוא לבהכ"נ כדי שיגיע להתפלל י"ח בצבור

8. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף ח עמוד א

רבי נתן אומר: מנין שאין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, שנאמר: הן אל כביר ולא ימאס

9. רמב"ם - הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ח הלכה א

תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם הציבור, ולא יתפלל ביחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור

10. שולחן ערוך - אורח חיים סימן תריט סעיף א

ליל יום הכיפורים נוהגים שאומר שליח צבור: בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה, על דעת המקום ועל דעת הקהל, אנו מתירין להתפלל עם העבריינים. ונוהגים שאומר: כל נדרי וכו'

11. תלמוד בבלי - מסכת כריתות דף ו עמוד ב

א"ר חנא בר בזנא א"ר שמעון חסידא: כל תענית שאין בה ממושעי ישראל אינה תענית, שהרי חלבנה ריחה רע, ומנאה הכתוב עם סממני קטרת.

12. תוספת ברכה (לבעל המחבר "תורה תמימה") - פרשת חיי שרה פרק כג פסוק ח

ודע כי עפ"י מה שבארנו שבקשת שנים נוחה יותר להתקבל מאשר בקשת אחד עפ"י זה קרוב לומר דבזה כלולה מעלת תפילה בצבור מפני שקשה להשיב פני רבים וכמ"ש ברכות ח' א' שאין הקב"ה דוחה תפילת צבור ואעפ"י שיש בתוכם גם כאלה שאינם ראויים להענות להם (כהוראת השמות היוצאים מראשי תיבות של השם "צבור" צדיקים בינונים ורשעים) אעפ"י כן רבים הם ואפשר שיזכה איש בזכות חברו כמו שבארנו

III. Part of the Tzibur...From Afar**13. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף ז עמוד ב - דף ח עמוד א**

אמר ליה רבי יצחק לרב נחמן: מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלוויי? אמר ליה: לא יכילנא. אמר ליה: לכנפי למר עשרה וליצלי. אמר ליה: טריחא לי מלתא. ולימא ליה מר לשלוחא דצבורא, בעידנא דמצלי צבורא ליתי ולודעיה למר. אמר ליה: מאי כולי האי? אמר ליה: דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מאי דכתיב ואני תפילתי לך ה' עת רצון - אימתי עת רצון - בשעה שהצבור מתפללין

14. שולחן ערוך - אורח חיים סימן צ סעיף ט

ישתדל אדם להתפלל בבהכ"נ עם הציבור, ואם הוא אנוס שאינו יכול לבוא לב"ה, יכוין להתפלל בשעה שהציבור מתפללים, (והוא הדין בני אדם הדורים בישובים ואין להם מנין, מ"מ יתפללו שחרית וערבית בזמן שהציבור מתפללים)

15. ירמיהו פרק יז פסוק יד (הפטרה לפרשת בחקתי)

רָפְאֵנִי ה' וְאָרְפָא הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶנְשְׁעָה כִּי תִהְיֶה לִּי אֶתָּה:

16. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף כט עמוד ב - דף ל עמוד א

אמר אביי: לעולם לישתף אינוש נפשיה בהדי צבורא (אל יתפלל בלשון יחיד אלא בלשון רבים, שמתוך כך תפלתו נשמעת - רש"י)

17. משנה ברורה - סימן קי ס"ק כ

ודוקא בתפילה הקבועה לרבים אבל כשאדם רוצה לבקש איזה בקשה בעד עצמו אין צריך להתפלל בלשון רבים

18. חפץ חיים על התורה - פרשת כי תבוא (הערה א')

חז"ל מיעצים שכשמתפללים עבור החולה לכללו בתוך כלל ישראל "בתוך שאר חולי ישראל" וגם לנחם את האבל "בתוך שאר אבלי ציון וירושלים" כי אז התפילה מתקבלת ביותר.

והיה מספר מה שקרה להגאון ר' שלמה קלוגר זצ"ל שנתכבד בסנדקאות בברית מילה. הגאון בא בזמן המיועד, אבל הוכרח לחכות זמן רב, ולתמהונו נודע לו פשר הדבר: באותו הבית נמצא במצב של גסיסה אבי הרך הנולד והקרובים חכו ליציאה נשמתו כדי שיוכלו לקרא את הרך הנמול בשם אביו. כששמע הגר"ש את הדבר המוזר הזה, ציוה למוהל למול את הילד תיכף, נכנס בעצמו לחולה לברכו בברכת מזל טוב וכה אמר: להטריח את המלאך הממונה על הרפואה שיבא במיוחד לרפאות את החולה אין בכחי, אבל כשנתעסק במצות מילה הרי יבא מלאך הברית לעמוד לימין המוהל ולרפא את הרך הנמול, אז אבקשו שיכנס גם לחדר הזה לרפאות את החולה.

"וכך היה" - סיים החפץ חיים - "לאחר שלשה ימים קם החולה ממתנה והלך ברגליו"

19. רש"י - פרשת וירא פרק יח פסוק ב

והנה שלשה אנשים - אחד לבשר את שרה ואחד להפוך את סדום ואחד לרפאות את אברהם, שאין מלאך אחד עושה שתי שליחיות... ורפאל שרפא את אברהם הלך משם להציל את לוט

IV. Empathy and the Jewish National Body**20. תלמוד בבלי - מסכת סוטה דף מה עמוד ב**

משנה: ואמרו "ידינו לא שפכו את הדם הזה ועיינינו לא ראו" - וכי על לבנו עלתה שב"ד שופכין דמים? אלא, לא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות, ולא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה.

21. מהר"ל חידושי אגדות - שם

כי כח האדם הוא יותר כאשר הוא תוך כלל בני אדם שאז יש לו כח הרבים, וכאשר האדם הוא יחידי נפרד יש לו כח פרטי ואז פגעים פוגעים בו... ואם מניחין אותו לצאת יחידי הרי נחשב יחיד וכאלו אין לו שם בכלל הבריות, ואז פגעים שולטים עליו. ולכך אמרו בסמוך שכל אשר מלוין אותו אינו ניזוק, שהרי הלוייה מורה שהוא תוך הכלל, וכאשר הוא תוך הכלל אף העליונים מתלויים אליו עד שאינו ניזוק כאשר הוא תוך הכלל, אבל אם אין מלוין אותו כאלו שופכין דמים, כי האמת הוא שהרי כל אדם תוך הכלל, וכאשר מניחין אותו לצאת ואין מלוין אותו, הרי נוטלים ממנו כחו אשר יש לו לכל אדם, ולפיכך נחשב דבר זה כאלו שופכי דמים

22. מגן אברהם - הקדמה לסימן מו

קודם תפלת שחרית יקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך

23. מחצית השקל - שם

דאם יש ח"ו פירוד לבבות גורם שח"ו אין התאחדות נפשותיהן של ישראל למעלה, אך כשכל א' מאישי ישראל מקבל עליו לקיים מצות עשה של ואהבת כו', וע"י אהבתן זה לזה יתאחדו גופותיהן למטה, וגורם התאחדות ודבקות נפשותיהן למעלה, וע"י זה גם תפלותיהן מתאחדות. ואז בהיות תפלתן של כל ישראל כלולות יחד אז היא רצויה לפניו יתברך

24. מסכת אבות - פרק ו ברייתא ו

התורה נקנית במ"ח דברים... נושא בעול עם חברו, מכריעו לכף זכות, מעמידו על האמת, מעמידו על השלום

25. רש"י - פרשת יתרו פרק יט פסוק ב

ויחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד

26. תלמוד ירושלמי (וילנא) - מסכת נדרים פרק ט הלכה ד

כתיב לא תקום ולא תטור את בני עמך. היך עבידא הוה מקטע קופד ומחת סכינא לידוי תחזור ותמחי לדיה: ואהבת לרעך כמוך...

27. תלמוד בבלי - מסכת חגיגה דף ג עמוד א-עמוד ב

"את ה' האמרת היום וה' האמריך היום" אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם - אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם דכתיב "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם שנאמר: "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ".

Takeaways:

1. Davening with a minyan affords us the opportunity to recite *devarim she'b'kedusha*.
2. Our individual *tefillos*, too, are enhanced when we daven together as a group.
 - a. Hashem promises not to reject the prayers of the *tzibur*.
3. Even when physically apart from *tzibur*, we remain connected to them and their *zechus*.
 - a. One should try to daven at the same time as the *tzibur*.
 - b. We daven in plural to remain "*b'soch*" the rest of the nation.
4. By engaging in empathy we can actively connect ourselves to the national Jewish body.